

ליקט ורשם: שלומי חסקי

"עוד מעט והשתפכו בפרחים לבנים
גם נעורי החדשים וחלומותי הישנים
כי גם כש נשבה רוח האביב..."

(חיים נחמן ביאליק, מתוך 'פעמי אביב')

עכשיו אביב.

האצבע של הגליל מקבלת את פני העונה החושנית
בשעטנז צבעים: אדום, סגול, לבן, תכלת, חום,
כחול, ירוק. הרבה ירוק. החצבני שוצף כאילו מישהו
מוטרף רץ אחריו; זורם וזורם במין שעטה, באיך-קץ
אופטימיות. החרמון משקיף מלמעלה יהיר - עדיין
נותרו בו כמה פיסות מהלבן-לבן הזה.

עודד פלד

אני רואה הר

אני רואה יער

אני אומר: אלהים,

עשה אותי צויחת צפרים, רוח באמירים

אני רואה גשם

ואומר: עשה אותי צלול חזרם

אני רואה הר

אני אומר: אלהים,

עשה אותי הר

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

בשדות צועדים-זוחלים-עפים בשלווה לא מוכרת
אינספור משתוקקים להיות. לחיות. אי-שם למעלה
מתבצעות תצוגות תכלית של להקות, כאילו עשו
חזרות במשך כל העונה האפורה רק כדי להציג עתה
את מיטב כישוריהן בפני שמים וארץ.

דודו פלמה

סנוניות בדרך לירדן

סנוניות גוזרות

שמי אלול כחלים

בתנועה נחרצת.

כפרוה זהבה ורפה

נעים ברוח גלי עשב

בדרך לירדן.

ליד גדר של ברזל

רואות פרות

איך נרות החצב

נפתחים לאט

כפרחי זכרון

וגועות בערצה

אל עגל נשכה.

צער גדול מטפטף

מעטיניהן, לאט

מתעטף העולם,

סתו.

האדמו"ר אביב לא נח לרגע. הוא נותן לשמחה לגאות בלי תכנון כמו נחל אכזב שהפך לאיתן. עם שחר מגיחה השמש מעל הרי הגולן, רומזת לירח בליטוף מעודן שהגיע זמנו לנוח, להתכסות בשמיכת כוכבים ריחנית ודקה.

נעם רחמילביץ

סבא

מבול יורד על הגושרים,
 על עץ האגוז, על בית העלמין,
 על גג המכונית.
 שמשות קטנות, שמשות שקופות,
 מפציעות על הזגוגית – הנה
 מצחו הרחב רוחש מחשבות,
 הנה ידיו שרוטות הורדים
 מוזגות לי כוס תה – ונמוגות
 וצצות יש מאין
 בהפוגות המגבים,
 פקשת הזו היפה הנמתחת
 על שדות החולה
 להרף עין –
 רגל אחת בהגושרים,
 השניה בעננים.

בימים הקרובים או הרחוקים, ילכו דברים וישתנו, כאן או מצדם האחר של ההרים; ימים בין אופק למחשבה; ימים שבהם ישתדלו הכל להתכנס למין חגיגה מאולתרת מראש – של שמחה או פחד.

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאה וחמישים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.

אדמו"ר-אביב אווז בידו האיתנה בשרביט זהב, מנצח על הקרנבל הענקי הזה; מונע ממשנתפי ההילולה לשבת על מקומם ולו לרגע, כמו מצווה עליהם ברוך מודגש להפעיל את כל החושים, בשילוב מדויק ובמינון מזכך.

אורה ערמוני

*

וכי תבוא אל האלה
 השען אל גזע העץ,
 והנח לו להשען עליך.
 הקשב לזרימה
 שקטה, אטית, מתמדת
 נמשכת ועולה מעורקי העץ
 חודרת לעורקיך
 מתפשטת בדמה
 והיה זה חלקך
 בנצח ההתחדשות

המוני פרפרים עטויי צבע מפזמים בשדות המוריקים, כתלמידים שיצאו ליום שדה של חוגי הגדנ"ע בבית הספר. הם מביטים על השדות, נותנים לעיניהם לנוח ממגדלי בבל של המראות והמוסכמות.

ענת שרון בלייס

*

קדם הכתנה
 אחר כך החטה
 ולבסוף החמניות
 זהו סדר הדברים בעמק.
 האדמה אינה רחוקה עוד
 עיני נחות מן השקרים.